07/12/2021

Βέροια: Αγρυπνία στη μνήμη του Γέροντα Γερασίμου Μικραγιαννανίτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ιερά Αγρυπνία τελέσθηκε με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 30 ετών από της μακαρίας κοιμήσεως του οσιακής μνήμης Γέροντος Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου, Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, χθες το βράδυ (Δευτέρας, 6 Δεκεμβρίου) στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Γερασίμου του εν Κεφαλληνία στο άβατο της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Της Ιεράς Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, πνευματικό τέκνο του μακαριστού Γέροντος, ενώ συμμετείχε μόνον η αδελφότητα της Ιεράς Μονής.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: ***Ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε μέ ἀφορμή τή συμπλήρωση τριάντα ἐτῶν ἀπό τήν ὁσιακή κοίμηση τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου καί ὁσίως βιώ-σαντος Γέροντος Γερασίμου Μι-κρα-γιαννανίτου, τοῦ Μεγάλου Ὑμνο-γράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐδῶ στό ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀοίδιμος Γέρων ὑπῆρξε ὄχι μόνον ὁμώνυμος ἀλλά καί ὁμότροπος.***

Γι᾽ αὐτό καί ἰσχύει καί γιά τόν μα-καριστό Γέροντα Γεράσιμο, τή με-γά-λη αὐτή σύγχρονη μορφή τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν καλλικέλαδο ἀηδόνα ὄχι μόνο τοῦ Ἄθωνος ἀλλά καί ὁλοκλήρου τῆς Ὀρθοδό-ξου Ἐκκλησίας, ἡ προτροπή τοῦ οὐ-ρανοβάμονος ἀποστόλου Παύ-λου, «μνημονεύετε τῶν ἡγουμέ-νων ὑμῶν ... ὧν ἀναθεωροῦντες τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μι-μεῖσθε τήν πίστιν».

Αὐτή ἡ πίστη ἔφερε τόν Γέροντα νεαρό στό Ἅγιο Ὄρος, σέ ἡλικία 18-20 ἐτῶν, καί μάλιστα ὄχι σέ ἕνα μοναστήρι, σέ ἕνα κοι-νό-βιο, ἀλλά «ἐν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβά-τῳ καί ἀνύδρῳ», στή Μικρή Ἁγία Ἄν-να, στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Καί αὐτή ἡ πίστη, ἡ μεγάλη, ἡ ἀκλόνητη στόν Χριστό, τόν κρά-τη-σε στόν τόπο, ἀκόμη καί ὅταν ὁ Γεροντάς του τόν ἐγκατέλειψε μετά ἀπό δύο χρόνια, νέο μοναχό καί νέο στήν ἡλικία, ἐκτε-θει-μένο στίς παγίδες καί στίς ἐπι-θέ-σεις τοῦ πονηροῦ. Ὅμως ἡ

πίστη του αὐτή καί ἡ σταθερότητά του στήν ἐπιλογή πού ἔκανε, τοῦ ἔφερε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, πού ἀποκαλύφθηκε ὀφθαλμοφα-νῶς σέ ἕναν ἐνάρετο μοναχό, τόν Γέροντα Ἐφραίμ τόν ταλαίπωρο, ὅπως ὀνομαζόταν.

Ὁ ὅσιος αὐτός Γέροντας περνοῦσε μιά ἡμέρα ἔξω ἀπό τήν Καλύβη τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅπου ζοῦσε τό-τε ὁ π. Γεράσιμος, νέος τότε, καί εἶδε νά ὑπερίπταται ὁ τίμιος Πρόδρομος. Ἔκπληκτος τότε τόν ρώτησε: «Τί κάνεις ἐδῶ, τίμιε Πρόδρομε;» Καί ἐκεῖνος τοῦ ἀπήντησε: «Κάθομαι ἐδῶ καί φυλάω τό καλογέρι πού μοῦ ἀνάβει τά καντήλια».

Ἡ πίστη ὅμως αὐτή τοῦ Γέροντος στηριζόταν καί ἐνισχυόταν καί μέ τήν προσευχή, διότι ἡ ζωή τοῦ Γέ-ρο-ντος ὑπῆρξε μία διαρκής προ-σευ-χή, εἴτε μέσα στόν ναό εἴτε στό κελί του εἴτε ὅταν συνέθετε τίς ἀκο-λουθίες, ἀδιαλείπτως προσηύ-χετο, μέ ὅλη τή θέρμη τῆς ψυχῆς του.

Σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ μα-καριστοῦ Γέροντος Διονυσίου τοῦ Μικραγιαννανίτου, τοῦ πνευματικοῦ μας, ὅταν ὁ ἴδιος ἦταν νεαρός μοναχός καί ζοῦσε στό παρακάτω κελί, μα-ζί μέ τόν Γέροντα Ἀβιμέλεχ, μία νύκτα, τήν ὥρα πού σηκώθηκαν γιά νά διαβάσουν τήν Ἀκολουθία, ὁ Γέρων Ἀβιμέλεχ βγῆκε ἀπό τόν ναό καί κατευθύνθηκε πρός τήν αὐ-λή. Μία περίεργη λάμψη τόν ἔκανε νά στρέψει τό βλέμμα του πρός τόν Τίμιο Πρόδρομο, ὅπου ἀσκήτευε ἀκόμη μόνος του ὁ Γέ-ρων Γεράσιμος. Καί τότε εἶδε νά φλέγεται ὁ ναός τοῦ τιμίου Προ-δρόμου καί ἡ λάμψη νά βγαίνει ἀπό τό παράθυρο.

Ἐπέστρεψε στόν ναό, ὅπου ὁ π. Διονύσιος συνέχιζε νά διαβάζει τήν Ἀκολουθία, καί τοῦ εἶπε ὅτι πῆρε φωτιά ὁ ναός τοῦ τιμίου Προ-δρόμου καί πρέπει νά σπεύσουν γρήγορα νά βοηθήσουν τόν π. Γερά-σιμο πού κινδύνευε.

Ὄντως ἔτρεξαν καί οἱ δύο ὅσο πιό γρήγορα μποροῦσαν καί ἔφθασαν στό παράθυρο ἀπό ὅπου ἔβγαινε ἡ λάμψη τῆς φωτιᾶς. Ὅταν πλησία-σαν καί κοίταξαν μέσα στόν ναό, τά ἔχασαν. Ὁ π. Γεράσιμος προσευχό-ταν γονατιστός καί ὅλος ὁ ναός ἦταν πλημμυρισμένος ἀπό θεῖο καί οὐράνιο φῶς, τοῦ ὁποίου ἡ λάμψη ἦταν αὐτή πού ἔβγαινε ἀπό τό πα-ρά--θυρο καί τούς εἶχε κινητοποιή-σει.

Τότε ὁ Γέρων Ἀβιμέλεχ, ἅγιος καί αὐτός μοναχός, πῆρε τόν π. Διονύσιο ἀπό τό χέρι καί τοῦ εἶ-πε: «Ὁ Γέρων Γεράσιμος ἔχει πνευ-ματική κατάσταση, ἄς μήν τόν ἐνο-χλήσουμε, πᾶμε νά φύγουμε». Καί ἔτσι ἐπέστρεψαν καί συνέχισαν τήν Ἀκολουθία τους.

Ὅταν τήν ἐπόμενη ἡμέρα συνα-ντή-θηκαν καί εἶπαν στόν Γέροντα Γεράσιμο τό περιστατικό, ἐκεῖνος ἀπό ταπείνωση ἔκανε ὅτι δέν κατα-λάβαινε γιατί τοῦ μιλοῦσαν.

***Αὐτή ἡ πνευματική ἐμπειρία δέν ἦταν ἡ μοναδική πού εἶχε προσευ-χόμενος ὁ μακαριστός Γέροντας, ἐπε-δίωκε ὅμως νά τίς ἀποκρύπτει καί ἐλάχιστες μόνο φορές μποροῦ-σαν νά καταλάβουν οἱ πατέρες καί οἱ συνομιλητές του ὅτι πίσω ἀπό τά λόγια του γιά τόν Χριστό, γιά τήν Κυρία Θεοτόκο ἤ γιά τούς ἁγίους κρυβόταν κάποια οὐράνια ἐμπει-ρία. Καί ἐπέτρεπε στόν ἑαυτό του νά ὑπαινιχθεῖ αὐτή τήν ἐμπειρία γιά νά ἐνισχύσει τόν συνομιλητή του, ὅπως ἔκανε κάποτε μέ τούς μα-θητές ἑνός κατηχητικοῦ σχο-λείου πού συνάντησε στό πλοιάριο γιά τό Ἅγιο Ὄρος. Ὅταν τόν ρώτη-σαν «πῶς εἶναι, Γέροντα, ὁ Χριστός;» γιατί ὁ καθηγητής τους τούς εἶχε πεῖ ὅτι ἦταν «ἀδύνατος, ψηλός καί φυμα-τι-κός», ὁ Γέροντας τούς τόν περιέ-γρα-ψε λέγοντας «Τί εἶναι αὐτά πού σᾶς λένε; Ὁ Χριστός μας εἶναι δυνα-τός, ὡραῖος, λάμπει τό πρό-σωπόν του». Καί ὅταν οἱ μαθητές τόν ρώτησαν «καί ποῦ τό ξέρετε ἐσεῖς, Γέροντα», ὁ Γέρων Γεράσιμος τούς εἶπε «Τόν εἶδα, παιδιά μου, καί εἶναι πα-νέμορφος καί λάμπει ὑπέρ χιλίους ἡλίους …».** *Καί σταμάτησε ἀπότομα, γιατί κατάλαβε ὅτι εἶχε παρασυρ-θεῖ καί εἶχε ἀποκαλύψει τή Θεο-φά-νεια, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώθηκε μετά τήν κοίμησή του, ὅταν οἱ πα-τέ-ρες τῆς Συνοδείας του βρῆκαν ἕνα αὐτόγραφο σημείωμα, στό ὁποῖο ὁ Γέροντας Γεράσιμος περιέγραφε τούς ἀγῶνες του, ὅταν ἀκόμη ζοῦσε μό-νος, καί τήν οὐράνια ἐπίσκεψη τοῦ Κυρίου.*

Ἔγραφε ὁ Γέροντας «… Ὁ Κύριος ἐπέβλεψεν καί ἐξαπέστειλεν τό ἔλεός του. Παρῆλθεν ἡ ἀγωνιώδης αὕτη κατάστασις, ἥτις διήρκεσεν ἐπί δύο συναπτά ἔτη, κατά τά ὁποῖα εὑρέθην ὡς νά εἶμαι εἰς ἀσέληνον καί ζοφώδη νύκτα, ἐγκαταλε-λειμ-μένος ἀπό πάντας, μόνος, μονώτα-τος εἰς μίαν ἔρημον, ἀλλ᾽ εἶχα ἀπα-ρά-μιλλον ὑπομονήν ἐν τελείᾳ αὐ-τα-παρνήσει, ἕως ὅτου συνέβη ἡ ἐξῆς θεία ἐπίσκεψις. Εἶδον τόν Κύ-ριον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, λάμποντα ὑπέρ τόν ἥλι-ον καί μοῦ λέγει "Τί ἔχεις τέκνον μου; Δέν σέ ἐγκατέλειψα, εἶμαι πλη--σίον σου, σέ ἐδοκίμασα καί ἤδη παρῆλθον ὅλα"».

Αὐτῆς τῆς θείας ἐμπειρίας ἀξιώ-θη-κε ὁ Γέροντας δύο χρόνια ἀφό-του ἔμεινε μόνος στό Ἅγιο Ὄρος, μετά τήν ἀναχώρηση τοῦ Γέροντός του, καί πάλευε σκληρά, σῶμα μέ σῶμα, μέ τόν σατανᾶ.

Ἦταν ἡ ἀπά-ντηση τοῦ Χριστοῦ στήν ὑπομονή του, στήν πίστη του καί στήν ἀδιάλειπτη προσευχή του. Καί αὐτές τίς ἀρετές σύστηνε καί στούς ὑποτακτικούς του παράλ-λη-λα μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή.

Αὐτές συστήνει καί σέ ἐμᾶς, μαζί τήν προσήλωση καί τήν ἀφοσίωση στήν προσευχή κατά τήν ὥρα τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, διότι, ὅπως ἔλ-εγε, «οἱ ἅγιοι εἶναι παρόντες καί μᾶς παρακολουθοῦν καί μᾶς εὐλο-γοῦν» καί πολλές φορές τούς ἔβλεπε καί πολλάκις ἐπικοινωνοῦσε καί συνομιλοῦσε μαζί τους. Πολλές φορές ἐρχόταν νά τόν εὐχαριστήσουν γιά τίς Ἀκολουθίες τίς ὁποῖες συνέθετε μέ τόση εὐλάβεια, μέ τόση ἀγάπη, ἀφοῦ μελετοῦσε τή ζωή τους πρῶτα, καί κατόπιν, ὅταν τελείωνε καί ἔβγαινε ἔξω καί τόν συναντούσαμε, νομίζαμε ὅτι κατέβαινε ἀπό τό Θαβώρειο ὄρος. Ἦταν φωτισμένος, ἔλαμπε μέσα στό ἄκτιστο φῶς τῆς θείας Μεταμορφώσεως.

***Ὁ Γέροντας εἶχε τήν πλούσια εὐ-λογία καί τοῦ Θεοῦ καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων πού ὕμνη-σε, εἶχε τήν εὐλογία νά ζεῖ μέσα στή χάρη καί τήν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ἀξιώθηκε νά προείπει καί τήν κοίμησή του. «Θά εἶναι Σάββατο καί ἐν καιρῷ χειμῶ-νος», εἶχε πεῖ 20 ἡμέρες νωρίτερα σέ κάποιον προσκυνητή, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐκφράσει τήν ἐπιθυμία, ὅταν κοιμηθεῖ ὁ Γέροντας νά παρευρεθεῖ στήν κηδεία του. Καί τοῦ εἶπε: «Δέν θά μπορεῖς, πατέρα μου», ἦταν ἱερεύς, «διότι θά εἶναι καί Σάββατο καί θά εἶναι καί καιρός χειμῶνος». Καί πράγ-ματι τά ξημερώματα τοῦ Σαββάτου τῆς 7ης Δεκεμβρίου μέ τό νέο ἡμε-ρολόγιο, στίς 1 καί 40 τό πρωί, ἐπι-καλούμενος τρεῖς φορές τόν ἅγιο Νεκτάριο, τόν ὁποῖο εἶχε γνωρίσει στά νεανι-κά του χρόνια, ἐκοιμήθη, γιά νά με-ταβεῖ «ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος … ἀλ-λά ζωή ἀτελεύτητος»· γιά νά προσεύχεται ἀπό ἐκεῖ γιά ὅλους μας, ὑμνώντας διηνεκῶς τόν Χρι-στό μετά πάντων τῶν ἁγίων**.

Νά ἔχουμε καί ἐμεῖς πού τόν τιμοῦ-με ὡς πνευματικό μας πατέρα, παπ-ποῦ καί προπάτορα τήν εὐχή του νά μᾶς προστατεύει καί νά μᾶς στηρίζει στόν ἀγώνα μας.

Για φωτογραφίες κάνετε κλικ εδώ